

er altsaa dette, der herved sker. I Præstelønningsloven af 14. Marts 1913, § 2, udtales der, at der i København skal foretages „en Regulering af Præsteembederne saa vidt muligt med Alderstillæg gennem Fordelingen af Præstepengene, i Henhold til Lov af 14. April 1904, og paa Frederiksberg gennem Fordelingen af Vederlaget for det dér afløste Højtidsoffer. De nærmere Regler herfor fastsættes gennem kgl. Anordning.“ En saadan Regulering har ogsaa fundet Sted, men det var klart, at man ikke blot ved at bygge paa Præstepengene i København og paa det afløste Højtidsoffer paa Frederiksberg kunde gaa til en endelig Fastsættelse af Præsternes og Kirkens Tjenestemænds Lønningsforhold i København og paa Frederiksberg. Det maatte desuden ønskes, at den endelige Fastsættelse af disse Lønningsforhold ikke skete ved kgl. Anordning, men ved Lov. Men forinden det kunde ske, maatte man have Offer og Accidenser afløst her i København. Nu bestemmes det i den citerede Lovs § 4, at Kirkeministeriet kan foretage en Afløsning af Offer og Accidenser i København, naar Flertallet af Menighedsraadene har udtalt sig derfor. Kirkeministeriet fastsætter derefter Betingelserne, hvorefter denne Afløsning foregaar. Saa snart Menighedsraadenes Flertal principielt havde udtalt sig for en Afløsning af Højtidsoffer og Accidenser, var der altsaa Mulighed for at gaa til Arbejdet for en endelig Fastsættelse af Lønningsforholdene her i København og paa Frederiksberg. Efter at dette var sket, blev der af Ministeriet nedsat to Udvalg, et for Frederiksberg og et for København, som dog, om de vilde, kunde træde sammen til eet Udvalg. Dette Udvalg skulde da udtale sig om, hvorvidt den Afløsning af Højtidsoffer og Accidenser, som havde fundet principiel Tilslutning fra Menighedsraadenes Side, skulde finde Sted og paa hvilke Vilkaar, samt udtale sig om de Lønsatser, som man maatte finde rimelige, idet man naturligvis var henvist til at holde sig indenfor Rammerne af Loven af 1913. Desuden skulde det nedsatte Udvalg stille Forslag til en Ordning af Kirkens øvrige Tjenestemænds Lønforhold.

Dette Udvalg har nu afgivet sin Betænkning, byggende paa en Række Oplys-

ninger om de økonomiske Forhold ved Præsteembederne i det hele taget her i København og paa Frederiksberg, der var bearbejdede af Professor Jens Warming. Indenfor Udvalget har der været Uenighed med Hensyn til Afløsningen af Højtidsofferet her i København, forsaavidt som et Flertal af Udvalget kun ønskede, at det indensogns Offer blev afløst, men derimod ønskede, at der for det udensogns Offers Vedkommende blev fastsat faste Takster for kirkelige Handlinger for udensogns Medlemmer, medens Mindretallet derimod krævede, at man gik til en fuldstændig Afløsning, hvorefter det skulde være forbudt at tage imod noget som helst Vederlag i Forbindelse med kirkelige Handlinger. Spørgsmaalet har siden været forelagt Menighedsraadene, og af Menighedsraadene har 17 sluttet sig til Mindretallets Standpunkt, altsaa ønsket fuldstændig Afløsning; 4 har sluttet sig til Flertallets Standpunkt, medens 28 har indtaget et Mellemandspunkt, idet de har ønsket, at al Betaling for kirkelige Handlinger skulde afløses, men at det ikke skulde være forbudt at modtage Gaver i Forbindelse med kirkelige Handlinger. Dette Spørgsmaal er imidlertid afgjort, forsaavidt som man har forbudt at modtage noget som helst Vederlag for kirkelige Handlinger for Præster udenfor København, og der vil jo ikke kunne være Tale om her at stille Præsterne i København og paa Frederiksberg anderledes end Præsterne udenfor København.

Hvad Lønsatserne angaar, var det jo givet, at man efter Loven om Løn for Præster udenfor København og Loven om Statens Tjenestemænd ikke kunde holde sig indenfor Rammen af Præstelønningsloven af 1913; det var ganske nødvendigt at gaa videre. Jeg mener heller ikke, man helt vil kunne henholde sig til de Lønsatser, der er fastsatte for Præsterne udenfor København og Frederiksberg; adskillige Forhold taler for, at Præsterne her i København kommer noget højere op i Løn. Navnlig er det Boligforholdene, der taler herfor. Præsterne her i København er nemlig nødte til at have et Venteværrelse, og de kommer derfor til at sidde for en meget stor Husleje. Naar man regner, at de Præster, der har Fribolig, kun faar afkortet $\frac{1}{8}$ af Grundlønnen,